

Arrest

nr. 270 135 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. SCHELLEMANS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat B. LOOS *loco* advocaat J. SCHELLEMANS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 9 december 2018 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 3 januari 2019 om internationale bescherming. Op 16 september 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh te zijn. U bent geboren op (...) 1996 in Delhi, India. Uw vader P. S. (...) is afkomstig van Kabul in Afghanistan en uw moeder K. K. (...) is afkomstig van Jalalabad in Afghanistan. In de jaren tachtig verlieten ze Afghanistan omwille van de oorlog. U heeft twee broers: B. S. (...) en H. S. (...).

Tot uw achttiende woonde u samen met uw broer B. (...) en uw ouders in Virender Nagar te New Delhi. U ging naar school tot de twaalfde graad en vatte studies aan de universiteit aan. Ergens tussen 2015 en 2016, toen u in uw eerste jaar zat deed U. M. (...), een moslim, in de cafetaria van de universiteit iets in uw thee waardoor u bewusteloos werd. Toen u bij bewustzijn kwam, zag u veel moslimmannen en priesters. Ze gaven u een document om te ondertekenen. U was verplicht te huwen met U. M. (...), een crimineel met een strafblad die u ontvoerde en opgesloten hield in een woning op de Mukhergi markt. Hij verkrachtte u, folterde u en sloeg u. Binnen de maand na uw ontvoering werd u zwanger van uw zoon S. V. (...). Uw ouders deden waarschijnlijk hun best om u te redden. Ze gingen verschillende keren naar het politiekantoor, maar de politie hielp hen niet omdat ze geen identiteitsdocumenten van India hadden. Bovendien hield U. M. (...) er goede contacten op na met de politie. Hij bedreigde uw broer en ouders er altijd mee dat hij u zou doden. Uiteindelijk werd uw zoon geboren op 21 mei 2016. Twee dagen na de geboorte van uw zoon werd hij besneden. U. M. (...) zei dat het verplicht is in zijn religie om dit te doen. In de Sikhgemeenschap wordt dit niet gedaan en dit zorgt voor veel schaamte. In de winter van 2017, in de maand november, wist u te ontkomen. U. M. (...) vergat immers de deur te sluiten toen hij veel alcohol gedronken had. U ging recht naar het huis waar u woonde met uw ouders, maar vernam dat ze al vertrokken waren. U nam telefonisch contact op met uw moeder, die u aangaf dat ze u niet kon helpen op dat moment en u aanraaide om naar de sikhtempel te gaan. Uiteindelijk kreeg u onderdak in een sikhtempel in Mavi Nagar, New Delhi. Ze regelden voor u en uw zoon dat jullie ook naar België konden komen om uw ouders te vervoegen. Voor het overige haalt u met betrekking tot India problemen aan omdat u er geen stayvisa kreeg, niets van de UNHCR kreeg en omdat u er de nationaliteit niet kreeg. U verliet India en reisde naar België, waar u op 10 december 2018 aankwam en op 3 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaarde bij terugkeer naar Afghanistan te vrezen voor uw leven omdat de sikhgemeenschap er niet veilig is. Er zijn veel bomaanslagen, zoals er recent een aanslag was op een sikhtempel. Bovendien ontvoeren moslims sikhvrouwen. Voor uw zoon vreest u eveneens de algemene situatie, de bomontploffingen, dat hij ontvoerd zou worden en ingezet zou worden als terrorist.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming verwees u naar de documenten die aanwezig waren in het dossier van uw ouders, met name: de taskara's van uw ouders (kopie); het Afghaans militair boekje van uw vader (kopie); de UNCHR kaarten van u, uw moeder en uw broer B. (...) die geldig zijn tot 2 maart 2016 (origineel); een Russisch krantenartikel over de winkel van uw vader d.d. 2008 (origineel), het geboortecertificaat van uw broer B. (...) (origineel), een registration report & residential permit van uw vader (origineel), een onderwijsdocument van uw broer B. (...) dat dateert van 2012 (origineel). Voorts legde u bijkomend de volgende documenten neer: enkele bladzijden uit het paspoort van uw vader (kopie); een duplicaat van een registratiecertificaat van uw moeder (kopie); een attest van Solentra dat opgemaakt werd op 17 februari 2021 waarop staat dat u op de wachtlijst van Solentra staat sinds 10 september 2020 en dat u er aangemeld werd omwille van psychische klachten ten gevolge van ontvoering, gevangenschap en mishandeling; een attest d.d. 18 februari 2021 waarin bevestigd wordt dat u sinds november 2017 tot twee jaar geleden samen met uw zoon woonde en werkte in de tempel Gurdwara Sri Guru Arjan Dev Ji. U bezorgde via uw advocate ook de link naar uw facebookaccount.

Uw ouders en uw broer B. S. (...) dienden op 20 juli 2016 een eerste verzoek om internationale bescherming in in België, op basis van de Dublinprocedure werd hun verzoek niet door België behandeld. Bij hun tweede verzoek om internationale bescherming dat ze indienden in België op 12 mei 2017 werd aan hen de vluchtelingenstatus toegekend.

Bij het verzoek om internationale bescherming dat uw broer H. S. (...) indiende op 11 juli 2014 werd aan hem de vluchtelingenstatus toegekend op 27 april 2016.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Bij de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken over bijzondere procedure noden gaf u aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst 'bijzondere procedure noden' DVZ d.d. 25 maart 2019, punt 1). In zoverre u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS opwierp dat u zich psychologisch gezien niet goed voelde en dat u wachtte op een afspraak met Solentra, wanneer aan u gevraagd werd om welke reden u niet eerder sprak over de besnijdenis van uw zoon (notities persoonlijk onderhoud K. A. (...) d.d. 2 februari 2020 (CGVS), p. 14), dient vastgesteld te worden dat deze aangehaalde mentale problematiek niet van die aard is dat er zich specifieke steunmaatregelen opdrongen in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Uit het door u neergelegde attest van Solentra blijkt slechts dat u sinds 10 september 2020 op de wachtlijst van de vzw Solentra staat. Hierop staat tevens genoteerd dat u werd aangemeld door een psycholoog van het centrum voor geestelijke gezondheidszorg Vagga te Antwerpen omwille van psychische klachten ten gevolge van ontvoering, gevangenschap en mishandeling. Evenwel worden de psychische klachten niet benoemd, noch wordt verduidelijkt op basis waarvan deze klachten toegeschreven worden aan ontvoering, gevangenschap of mishandeling. Uit niets blijkt waaruit uw opvolging in het centrum voor geestelijke gezondheidszorg Vagga precies bestond. Uit dit attest kunnen behalve het feit dat u op een wachtlijst van Solentra staat, dan ook geen conclusies verbonden worden betreffende uw mentaal welzijn. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat uit niets blijkt dat uw mentale problematiek ertoe geleid heeft dat u niet in staat zou (geweest) zijn om uw asielmotieven uiteen te zetten. Wat betreft uw uitlating dat u voelt dat u geheugenverlies heeft (CGVS, p. 14), dient vastgesteld te worden dat u hier geen begin van bewijs van neerlegt en dat u dit dan ook geenszins aantoot.

Er werd wel rekening gehouden met de door u opgeworpen situatie in de zin dat er verschillende pauzes georganiseerd en aangeboden werden, er werd aangegeven dat u steeds kon zeggen als u een pauze nodig had en vooraleer het persoonlijk onderhoud verder gezet werd, werd steeds afgetoetst of het oké was om verder te gaan, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 1, 11, 20).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke identiteit en nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke nationaliteit is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is het land waarvan de verzoeker de nationaliteit heeft ten opzichte waarvan onderzocht zal worden of hij of zij een werkelijke nood aan internationale bescherming heeft. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit, dient te worden besloten dat de asielmotieven niet aangetoond worden.

Vooreerst kan opgemerkt worden dat in deze beslissing niet ter discussie staat dat u bij uw geboorte de Afghaanse nationaliteit had en minstens tot datum van uitgifte van uw vluchtelingenkaart op 14 juli 2011 als Afghaans vluchteling in India woonde. Dat P. S. (...) en K. K. (...) uw ouders zijn, staat evenmin ter discussie. In casu werd evenwel vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw persoonlijke levensomstandigheden en verblijfssituatie tijdens de laatste jaren die u in India doorbracht en over de documenten waarmee u van India naar België reisde. Aangezien uit de toegevoegde informatie blijkt dat de duur en de omstandigheden van uw verblijf in India alsook uw eventuele echtelijke staat voorwaarden vormden voor het bekomen van de Indische nationaliteit ontnemt u door uw weigering op deze essentiële elementen voor uw verzoek om internationale bescherming het CGVS inzage in uw huidige nationaliteit.

Er dient immers vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u verklaarde verblijfplaatsen en -situatie voor uw vertrek uit India, die het gevolg zouden zijn van de beweerde ontvoering door U. M. (...). U stelt dat u ergens tussen 2015 en 2016 ontvoerd werd (CGVS, p. 7). Gelet op uw verklaringen dat u binnen de maand nadat u ontvoerd werd zwanger werd (CGVS, p. 7) en dat uw zoon geboren werd op 21 mei 2016, kan aangenomen worden dat u ongeveer sinds juli of augustus 2015 ontvoerd was. Volgens uw verklaringen wist u te ontkomen in november 2017 (CGVS, p. 7). U meent dat u nadien in een sikhtempel in Mavi Nagar in New Delhi woonde tot uw vertrek uit India (CGVS, p. 7). Verschillende vaststellingen nopen er toe te besluiten dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde ontvoering en uw daaropvolgend verblijf in een sikhtempel.

Vooreerst kan aangestipt worden dat de wijze waarop uw ontvoering plaatsvond weinig plausibel overkomt. U geeft aan dat U. M. (...) iets in uw thee deed in de kantine van de universiteit waardoor u bewusteloos werd en pas in zijn huis weer wakker werd (CGVS, p. 10, 11). Deze werkwijze waarbij u van op een drukke plaats als een universiteitskantine werd ontvoerd, komt op zich al niet aannemelijk over.

Voor het overige dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen erg vaag en weinig overtuigend zijn. Hoewel u aangeeft dat uw moeder te weten kwam over uw toenmalige situatie, zegt u niet op de hoogte te zijn hoe ze dit te weten kwam (CGVS, p. 12). Indien waargebeurd kan nochtans verwacht worden dat u dit zou weten. Hoewel u stelt dat U. M. (...) uw familie bedreigde, zijn uw verklaringen hierover erg vaag en weinig overtuigend. Hiernaar gepolst, stelt u dat uw moeder een groot trauma heeft en dat zij zich niet meer herinnert hoe zij hem contacteerde of hij haar (CGVS, p. 12). Dit is weinig overtuigend, eens te meer gezien uw moeder ten tijde van haar persoonlijk onderhoud wel nog stelde dat hij haar belde (notities persoonlijk onderhoud CGVS K. P. (...) d.d. 18 mei 2018 (CGVS K. P. (...)), p. 6). Uiteindelijk geeft u aan dat hij uw moeder bedreigde en haar zei dat hij u en de familie zou doden als ze probeerden u terug te krijgen (CGVS, p. 13). Het is merkwaardig dat u, gevraagd naar de bedreigingen en het contact tussen U. M. (...) en uw familie niet ter sprake brengt dat hij op een keer naar jullie huis kwam, allerlei zaken meenam en twee grote messen achterliet, zoals blijkt uit de verklaringen van uw broer en ouders (notities persoonlijk onderhoud CGVS S. B. (...) d.d. 18 mei 2018 (CGVS S. B. (...)), p. 7; CGVS S. P. (...) d.d. 18 mei 2018 (CGVS S. P. (...)), p. 11; CGVS K. P. (...), p. 6). Ondanks het feit dat u aangeeft dat uw familie probeerde te onderhandelen met hem (CGVS, p. 13), stelt u, uitgenodigd om te vertellen wat u weet over die onderhandelingen, er geen weet van te hebben (CGVS, p. 13). U geeft te kennen dat uw vader probeerde om wat geld aan te bieden, maar hierover kan u niet meer informatie aanreiken (CGVS, p. 13). Dat u hier niet meer informatie over kan aanreiken omdat u dit nadat u dit te weten kwam niet meer besprak omdat er afgesproken werd dit niet meer te bespreken (CGVS, p. 13), volstaat niet als uitleg waarom u niet meer informatie kan geven over wat nochtans een sleutelelement in uw relaas is. Ook uw beschrijving over het contact tussen uw familie en de politie blijft erg vaag. Bij uw verklaringen geeft u aan dat uw moeder, vader en broer soms naar de politie gingen (CGVS, p. 12). Hoe vaak zij naar de politie gingen is u niet bekend (CGVS, p. 12). Indien waargebeurd kan verwacht worden dat u meer informatie zou kunnen aanreiken over voorgaande zaken.

Ook dient gewezen te worden op het feit dat uw familieleden verklaringen aflegden die de door u voorgestelde problemen ten zeerste ondergraven. Hoewel uw vader uw beweerde ontvoering opwierp als de reden waarom hij India verliet en aangaf dat hij bedreigd werd om geld te geven door de maffia die u ontvoerde (CGVS S. P. (...), p. 12), moest hij de naam van uw belager schuldig blijven. Hiernaar gevraagd zei hij slechts dat zijn vrouw die kent (CGVS S. P. (...), p. 12). Evenmin bleek hij in staat te zeggen hoe u ontsnapte. Hiernaar gepolst stelde hij dat hij het niet wist en dat hij het aan u moest vragen (CGVS S. P. (...), p. 12-13). Ook de verklaringen van uw moeder over de plaats waar u werd vastgehouden zijn merkwaardig. Gevraagd of ze wist waar u werd vastgehouden, stelde ze van niet en voegde ze er vervolgens aan toe dat u misschien in zijn huis werd vastgehouden (CGVS K. P. (...), p. 6).

Uw moeder gaf aan dat ze u niet zag toen ze ging kijken en dat ze u misschien opsloten (CGVS K. P. (...), p. 6). Het is merkwaardig dat uw moeder niet zou weten waar u opgesloten zat als u haar na uw ontsnapping contacteerde. Hoewel uw moeder bevestigde dat er geld gevraagd werd door uw belager, slaagt ze er niet in om hier precies over te zijn (CGVS K. P. (...), p. 6). Aan haar gevraagd hoeveel geld er gevraagd werd, zegt ze slecht 'gewoon, geef me geld' (CGVS K. P. (...), p. 6). Het is merkwaardig dat er niet over een concreet bedrag gesproken zou worden. Dat de verklaringen van uw ouders dermate vaag zijn, roept ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovendien kan opgemerkt worden dat het eigenaardig is dat u aangeeft dat u in november 2017 ontsnapte (CGVS, p. 7),- een tijdsindicatie die ook bevestigd wordt in het door u neergelegde attest dat uw verblijf in de tempel Gurdwara Sri Guru Arjan Dev Ji bevestigd van november 2017 tot twee jaar geleden,- terwijl uw ouders en broer B. (...) in hun verklaringen die opgetekend werden op 8 maart 2018 aangaven dat u ongeveer een maand eerder respectievelijk anderhalve maand eerder, dus ongeveer begin februari 2018 of half januari 2018 kon vluchten (vragenlijst CGVS .S P. (...) afgenomen door de DVZ d.d. 8 maart 2018, punt 5; vragenlijst CGVS K. P. (...) afgenomen door de DVZ d.d. 8 maart 2018, punt 5; vragenlijst CGVS S. B. (...) afgenomen door de DVZ d.d. 8 maart 2018, punt 5). Dat jullie verklaringen hieromtrent niet overeenkomen, zet de geloofwaardigheid van uw relaas eens te meer op de helling.

Voorts kan nog aangestipt worden dat het merkwaardig is dat uw zoon S. V. (...), die door U. M. (...) besneden zou zijn omdat dit verplicht was door zijn religieuze achtergrond als soenniet,- iets waar actueel overigens geen medische documenten van voorliggen om dit te staven,- een naam heeft die gangbaar is bij sikhs en niet bij moslims.

Ook bij uw voorstelling van uw leven in de sikhtempel rijzen de nodige vraagtekens. Het feit dat u uw ontvoering en verblijf bij U. M. (...) niet aannemelijk maakte, zet uw bewering dat u toevlucht diende te zoeken tot een sikhtempel reeds op de helling (CGVS, p. 10). Ook is het straf dat u niet op de hoogte bent van de namen van de anderen die in de sikhtempel woonden. U stelt dat er personen in de tempel woonden die poetsten en er andere jobs deden, maar dat u hen slechts benoemde met de titel paji en aunty (CGVS, p. 7). Indien u daadwerkelijk gedurende een jaar in een tempel verbleef, is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van de namen van de andere bewoners. Hoewel u aangaf dat er ook vrijwilligers die rond de tempel woonden kwamen helpen in de keuken van de tempel waar u werkte, bent u ook niet op de hoogte van hun namen (CGVS, p. 15). Dat u hen aunties noemde en op de achtergrond probeerde te blijven uit schaamte en angst dat ze zouden bespreken wie u was, is geen afdoende uitleg waarom u niet één naam van een vrijwilliger die evenzeer in de keuken kwam helpen kon opnoemen (CGVS, p. 15). Wat het attest d.d. 18 februari 2021 betreft waarin bevestigd wordt dat u sinds november 2017 tot twee jaar geleden samen met uw zoon woonde en werkte in de tempel Gurdwara Sri Guru Arjan Dev Ji, dient opgemerkt te worden dat er aan documenten slechts bewijswaarde gehecht kan worden indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien betreft het slechts een kopie waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Dat dit attest slechts werd opgesteld op 18 februari 2021 verleent het bovendien een gesolliciteerd karakter.

Gelet op het feit dat u uw ontvoering en verblijf bij U. M. (...) niet aannemelijk maakte en uw verblijf in de sikhtempel evenmin, dient vastgesteld te worden dat het CGVS momenteel geen zicht heeft op waar en in welke omstandigheden u de laatste jaren voor uw vertrek uit India verbleef en op wie de vader van uw kind en eventuele echtgenoot is en welke nationaliteit hij heeft. De UNHCR kaart waarmee u aantoonde dat u bij aanvraag op 14 juli 2011 als Afghaans vluchteling in India verbleef verheldert de omstandigheden van uw verblijf in de daaropvolgende jaren niet. In het licht van de vaststelling dat uit uw verklaringen blijkt dat u geen zicht biedt op uw leven de jaren voor uw vertrek uit India, biedt u evenmin zicht op het feit of u al dan niet de Indische nationaliteit heeft bekomen. Gepolst naar eventuele stappen die u ondernam om nog documenten te bekomen om legaal in India te verblijven na het vertrek van uw ouders, geeft u immers aan dat u dit niet deed omdat de situatie niet gunstig voor u was (CGVS, p. 19). U stelt dat u zich verstopte, uw ouders wilde vervoegen, geen geld had en niet veilig was daar (CGVS, p. 19). Gezien er evenwel geen geloof gehecht kan worden aan deze voorstelling van de feiten laat u niet alleen na om stukken aan te brengen die uw verblijf als Afghaans vluchteling in India kunnen staven maar werpt u ook ongeloofwaardige redenen op voor het ontbreken van deze stukken (CGVS, p. 20). Deze vaststelling wijst er andermaal op dat u uw werkelijke verblijfssituatie en verblijfsrecht in India de jaren voor uw vertrek naar België niet kenbaar wil maken aan het CGVS. Hoewel u tijdens het persoonlijk onderhoud verzocht werd om nog eventuele documenten neer te leggen die konden

aantonen dat u ook na de uitgifte van uw vluchtelingenkaart met een geldigheid tot maart 2016 als Afghaans vluchteling in India verbleef, legde u geen dergelijke documenten neer.

Voorts kunnen uw verklaringen over de reisweg niet overtuigen. Zo is het opmerkelijk dat u amper informatie kan aanreiken over het paspoort waarmee u reisde. Uitgenodigd om enige informatie aan te reiken over de documenten waarmee u naar België reisde, zegt u slechts dat u het niet weet en dat het paspoorten waren (CGVS, p. 21). Welke kleur het paspoort had is u niet bekend; u stelt dat ze misschien zwart of blauw waren (CGVS, p. 21). U geeft aan niet te weten welke naam er stond op het paspoort dat u gebruikte (CGVS, p. 21). Gelet op uw verklaringen dat u vermoedde dat het geen echt paspoort was (CGVS, p. 21), kan nochtans aangenomen worden dat indien u met een vals paspoort reist u er zich juist op toelegt de details van deze stukken op te nemen zodat niet de eerste vraag van een grensbeambte de valsheid van uw stukken aan het licht brengt. In dat opzicht is het ook merkwaardig dat u stelt niet op de hoogte te zijn of er visa in uw paspoort stonden en evenmin over de geldigheidsduur van die eventuele visa. Dat u niet meer weet of u vingerafdrukken moest geven om dit paspoort te regelen (CGVS, p. 21), roept ook vraagtekens op. Dat u niet op de hoogte bent van de voorgaande zaken omdat de persoon met wie u reisde uw paspoort niet aan u gaf maar het in zijn hand hield is weinig aannemelijk (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat bij de paspoortcontrole en bij het binnengaan van het vliegtuig elkeen zijn eigen paspoort dient vast te houden, meent u dat u uw baby vasthield en dat de persoon in kwestie de paspoorten vasthield (CGVS, p. 21). Dit is weinig overtuigend. Dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt over het paspoort dat u gebruikte om vanuit India richting België te reizen, sterkt de vaststelling dat u uw actuele identiteitsgegevens en in het bijzonder uw actuele nationaliteit voor het CGVS verborgen wilt houden.

Doordat u geen zicht wenst te bieden op uw reële verblijfssituatie in India stelt u de asielinstanties niet in staat om na te gaan of u in India een reëel verblijfsalternatief ontwikkelde of, zoals blijkt uit de informatie van het UNHCR, mogelijk zelfs de Indische nationaliteit verwierf. In die context is het van essentieel belang dat de verzoeker aannemelijk maakt dat hij nog steeds enkel de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. De bevinding dat u geen geloofwaardige verklaring aflegde over uw laatste periode van verblijf in India en uw reisdocumenten, sterkt de vaststelling dat u geen klaarheid wil bieden over uw huidige identiteit en in het bijzonder uw actuele nationaliteit.

Er werd nochtans beklemtoond dat het uw plicht is om duidelijkheid te bieden op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie vooraleer u naar België kwam. Gezien u niet aan deze plicht heeft voldaan, maakt u zelf de beoordeling van uw nood aan bescherming voorzien in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet onmogelijk. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De overige neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet ombuigen. De taskara's van uw ouders (kopie), het Afghaans militair boekje van uw vader (kopie), enkele bladzijden uit het Afghaans paspoort van uw vader (kopie), het duplicaat van een registratiecertificaat van uw moeder (kopie), het registration report & residential permit van uw vader (origineel) ondersteunen dat uw gezinsleden de Afghaanse nationaliteit hadden en als Afghaans vluchteling in India woonden. Het geboortecertificaat van uw broer B. (...) (origineel) en het onderwijsdocument dat betrekking heeft op hem (origineel) ondersteunt uw verklaringen over zijn verblijf in India. De UNCHR kaarten van u, uw moeder en uw broer B. (...) die geldig zijn tot 2 maart 2016 (origineel) ondersteunen dat jullie drie de Afghaanse nationaliteit hadden en als Afghaans vluchteling in India woonden. Voorgaande documenten kunnen evenwel niet bevestigen dat u momenteel nog steeds enkel over de Afghaanse nationaliteit beschikt, gezien geen van deze documenten betrekking heeft op de periode na maart 2016. Het Russisch krantenartikel over de winkel van uw vader d.d. 2008 heeft geen betrekking op uw identiteit of nationaliteit. Ook de door u overgemaakte link van uw facebookaccount kan geen nieuw licht werpen op de vaststelling dat u onvoldoende zicht biedt op uw huidige nationaliteit.

Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat het feit dat uw ouders P. S. (...) en K. K. (...) en uw broers B. S. (...) en H. S. (...) wel de vluchtelingenstatus toegekend kregen geen nieuw licht werpt op voorgaande vaststellingen. Elk verzoek om internationale bescherming wordt immers beoordeeld op zijn eigen merites.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt als volgt onderbouwd:

"1. Vooraf wenst verzoekster zich te verontschuldigen voor de verkeerde informatie die zij heeft verschaft.

Verwerende partij stelde terecht vast dat bepaalde aspecten van verzoeksters relaas geloofwaardigheid miste. Verzoekster werd immers niet ontvoerd door U. M. (...), en ze werd evenmin door hem opgesloten.

Verzoekster geeft aan dat ze vreesde om teruggestuurd te worden naar India, indien haar problemen niet zwaarwichtig genoeg zouden zijn. Ze had vernomen dat een vrees voor intrafamiliaal geweld niet volstaat om erkend te worden als vluchteling. Daarom verzong ze een spectaculairder verhaal.

2. Verzoekster wenst open kaart te spelen. Ze benadrukt dat ze enkel de Afghaanse nationaliteit heeft, en de Indiase nationaliteit niet heeft verkregen.

De feiten zijn als volgt:

In haar eerste jaar aan de universiteit ontmoette verzoekster U. M. (...), met wie ze een relatie begon. U. M. (...), die in tegenstelling tot verzoekster en haar familie geen sikh maar een moslim is, had een slechte reputatie, en verzoekster kreeg thuis ruzie omwille van de relatie.

Verzoekster liep van huis weg, en trok in bij haar partner. Er was dus geen sprake van een ontvoering.

Verzoeksters partner nodigde een Imam uit, waarna deze een religieus islamitisch huwelijk bezegelde.

Verzoekster werd zwanger, waarna de relatie met U. M. (...) verslechterde. Hij dronk en mishandelde verzoekster.

Op 21 mei 2016 werd haar zoon geboren in het publieke ziekenhuis Karol Bagh. Zijn naam op de geboorteakte is A. M. (...). Verzoekster staat niet onder haar geboortenaam op de geboorteakte van haar zoon vermeld, maar wel onder haar Islamitische naam S. (...), die ze na haar huwelijk aannam.

Na de geboorte van verzoeksters zoon werd hij naar Islamitische gewoonte besneden (stuk 2). Besnijding is een praktijk die bij Sikhs niet voorkomt: Sikhism does not require circumcision of either males or females, and criticizes the practice.¹

Verzoekster leefde tot november 2017 bij haar partner. Verzoekster zat niet opgesloten, maar was wel voortdurend het slachtoffer van intrafamiliaal geweld. Omwille van dit geweld liep verzoekster uiteindelijk samen met haar zoon weg.

Verzoekster verbleef nadien niet de hele tijd in een tempel, zoals ze foutief had verklaard bij het CGVS. Verzoekster verbleef bij verschillende personen en kort in een tempel, en stelt hierover het volgende:

"To my mom she said i can't do anything at this moment .she give me one adress B-50 ganesh nagar New delhi . There is family members leaving in house. Girl name k. (...) his husband live outside country he was not there she leave there with her mother in law and sister in law that tym. her 2 son name t. (...) and j. (...) i go there at night. I live there l- 5 month. then they say u can't leave here more. then I go my another friend house I know her by sometime I see her in function when I go with my family. I live there 4 to 5 month shiv nagar gali no 4 front of shree laxmi Narayan sanatan dharam mandir. I live with a girl and her daughter her name was a. (...) I call her r. d. (...) she was single mother and her daughter g. (...) then again I change place .she said also said same then it's enough. I can't allow u more. then I

go to temple again. in this all period I daily go to temple eat food to take help for money and food. I live in my friend's house but I eat food in temple mostly. In temple. Then I go to Amritsar (punjab) golden temple I live in afghan residence there its call khalsa diwan amritsar adress is Jallian wala bagh katra ahluwalia, amritsar punjab -143006.1 month I live there becoz it's dharamsala I can't live there more than 1month I have photo and videos proof amritsar with date and details of and then again I go to delhi back. Then i live in tagore garden wz -80 tatarpur tagore garden delhi -110027. This all my all peroid. History with adress where I live. i go to afghan temple in India. Guru arjan dev ji adress is k 47 new mahavir nagar ,tilak nagar .janak puri and (2) gurudwara manohar nagar adress is outer ring Rd,pocket - B vikaspuri extension, tilak nagar (3) gurudwara guru amar das ji adress is no 14/21 block 14 tilak nagar and beg. I tell them pls help. My parents are in Belgium I was not safe in India any tym he see me he will kill me and so pls send me there. where with donation they all temple they help me then through agent they send me here u say."

Tot slot geeft verzoekster aan dat ze over haar reisweg wel open kaart speelde. Ze geeft aan dat doordat ze een kind op haar arm droeg, er geen probleem van werd gemaakt dat haar reisgezel de paspoorten van het 'gezin' in zijn handen hield en toonde aan de douanebeambten.

3. Het feit dat verzoekster niet eerder open kaart speelde, staat niet in de weg dat een mogelijke schending van artikel 3 EVRM nog steeds onderzocht dient te worden. Dit blijkt heel duidelijk uit de rechtspraak van het EHRM.

Het is vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat artikel 3 EVRM een fundamentele waarde voor een democratische maatschappij bevat, en dat zelfs in de moeilijkste omstandigheden het eigen gedrag van het slachtoffer van een artikel 3 EVRM schending niet in rekening mag gebracht worden gezien de absolute aard van dit artikel. Hiervoor kan onder meer verwezen worden naar EHRM, *Chahal v. het Verenigd Koninkrijk*, 15 november 1996, §79:

"79. (...)"

De verkeerde inschatting die verzoekster als 15-jarige maakte, is natuurlijk van een heel andere grootorde. Er kan ook verwezen worden naar EHRM, *Saadi t. Italië*, 28 februari 2008, §127:

"127. (...)"

4. Er dient benadrukt te worden dat een aantal zaken door verwerende partij niet betwist worden.

Zo wordt om te beginnen de identiteit van verzoekster niet in twijfel getrokken.

Verwerende partij gelooft verder dat verzoekster de Afghaanse nationaliteit heeft, en minstens tot de uitgifte van haar vluchtelingenkaart op 14 juli 2011 als Afghaans vluchteling in India woonde.

Daarnaast wordt de gezinsband met verzoeksters ouders en broer niet in twijfel getrokken door het CGVS.

Verzoeksters ouders en broers werden allen erkend in België als vluchtelingen omwille van hun profiel als Sikhs die als Afghaanse vluchtelingen in India woonden.

Verzoekster en haar gezin legden dan ook heel wat bewijsstukken voor:

(...)

Bij verzoekers broer H. S. (...) ging verwerende partij met de hulp van UNHCR zelf na of hij de Indiase nationaliteit had gekregen, waarbij UNHCR op 16 februari 2016 bevestigde dat dit niet het geval was.

Het profiel van verzoekster en haar gezin die als Afghaanse vluchtelingen in Iran leefden, is dan ook duidelijk.

5. Waarover gaat de discussie dan wel?

Verzoekster werd op 26 maart 2014 meerderjarig. Verzoekster verbleef op dat moment in het gezin van haar ouders, die niet over de Indiase nationaliteit beschikken. Men mag aannemen dat verzoekster, die als minderjarige het statuut van haar ouders volgde, in de periode tussen 14 juli 2011 (toen haar vluchtelingenkaart werd verlengd) en 26 maart 2014 evenmin de Indiase nationaliteit heeft verkregen.

De discussie gaat bijgevolg over de periode vanaf verzoeksters meerderjarigheid op 26 maart 2014 en haar aankomst in België eind 2018.

Het CGVS trok de verklaringen van verzoekster over deze periode terecht in twijfel.

De verklaringen die verzoekster momenteel aflegt, zijn plausibel, en hebben niet het sciencefiction gehalte van haar eerdere verklaringen (met een ontvoering na gedrogeerd te worden).

Het feit dat de zoon van verzoekster wel degelijk besneden werd, vormt een indicatie dat de vader geen sikh is, aangezien besnijding binnen deze religie niet voorkomt.

Het gegeven dat dit voor wrevel zorgde, namelijk dat verzoekster een relatie aanknoopte met iemand van een ander geloof, is ook niet vergezocht, wel integendeel.

De reden waarom verzoekster de verkeerde inschatting maakte om een spectaculair verhaal te verzinnen omtrent hetgeen was voorgevallen in India, namelijk uit vrees dat 'gewone' intrafamiliale

problemen niet zouden volstaan om internationale bescherming te kunnen krijgen in België, is ook aannemelijk.

Verzoeker tracht momenteel om de geboorteakte van haar zoon van het ziekenhuis te verkrijgen. Mocht dit lukken zal dit stuk nog aan Uw Raad worden voorgelegd.

Verzoekster zou graag de kans krijgen, zeker gezien haar kwetsbaar profiel als alleenstaande vrouw met een jong kind die lange tijd als Afghaans vluchteling in India woonde en die op 22-jarige leeftijd als jongvolwassene in België aankwam, om in detail informatie te verschaffen over de laatste jaren van haar leven in India. Zo hoopt ze alle twijfels over haar profiel weg te nemen, en duidelijk aan te tonen dat ze nooit de Indiase nationaliteit heeft verkregen.

De zitting bij Uw Raad lijkt minder geschikt voor een diepgaand gesprek hieromtrent, waarbij in detail kan ingegaan worden op het leven van verzoekster vanaf haar meerderjarigheid in maart 2014 tot haar vertrek eind 2018. Vandaar vraagt verzoekster vriendelijk of het mogelijk is om het dossier terug naar het CGVS te sturen voor verder onderzoek.

6. Verzoekster contacteerde ondertussen UNHCR met de vraag om te bevestigen dat ze de Indiase nationaliteit niet bezit (zie stuk 3). Zodra hierin een antwoord is, zal verzoekster dit vanzelfsprekend voorleggen. Hopelijk komt dit antwoord er voor de zitting.

Bij verzoekers broer H. S. (...) nam het CGVS zelf contact op met UNHCR, die een onderzoek voerde naar de vraag of hij al dan niet de Indiase nationaliteit bezit (zie stuk 4).

Uit andere dossiers blijkt dat UNHCR deze aanvragen van het CGVS veel vlotter en sneller behandelt dan wanneer verzoeksters raadsman dit vraagt. Indien het dossier voor verder onderzoek wordt teruggestuurd naar het CGVS, kan via UNHCR met 100 % zekerheid worden uitgeklaard of verzoekster nu de Indiase nationaliteit verkreeg of niet.

Doordat haar profiel als Afghaans vluchteling die in India werd geboren niet betwist wordt, en gezien het feit dat de rest van verzoeksters gezin allen erkend werden als vluchtelingen in België, waardoor de kans reëel is dat ook verzoekster (die op haar 22 jaar in België aankwam als jongvolwassen vrouw) in aanmerking komt voor internationale bescherming, hoopt verzoekster dat het zekere voor het onzekere wordt genomen, en via verder onderzoek door het CGVS met de hulp van UNHCR de laatste discussiepunten kunnen opgelost worden.

7. Ten overvloede wenst verzoekster tot slot nog landeninformatie toe te voegen waaruit het risico voor Sikhs (en zeker verzoekster als een jonge alleenstaande vrouw) in Afghanistan blijkt na de machtsovername van de Taliban:

"(...)".²

Ook het CGVS erkent in de bestreden beslissing dat een terugkeer voor verzoekster niet mogelijk is, waar ze stelt: "Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan."

Uit het bovenstaande blijkt dat bijkomend onderzoek nodig is."

2.2. Stukken

Als bijlage bij het verzoekschrift worden fotokopieën van de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- een medisch attest betreffende verzoeksters zoon (stuk 2);
- een e-mail en mandaatformulier verstuurd naar UNHCR (stuk 3);
- een brief van UNHCR van 16 februari 2016 met betrekking tot verzoeksters broer (stuk 4);
- schooldocumenten van verzoekster (stuk 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Blijkens de verklaringen die zij heeft afgelegd in het kader van haar administratieve procedure heeft verzoekster de Afghaanse nationaliteit en is zij geboren in New Delhi, India, uit ouders die oorspronkelijk afkomstig zijn uit respectievelijk Kaboel en Jalalabad en in de jaren '80 Afghanistan verlieten omwille van de oorlog. Verzoekster en haar familie zouden tot de sikhgemeenschap behoren en in India door UNHCR als vluchtelingen zijn erkend, ter staving waarvan zij vluchtelingenkaarten op haar naam en op naam van haar moeder en broer B. neerlegt. Verzoekster verklaarde dat zij in haar eerste jaar aan de universiteit zat toen U. M., een criminele moslim met een strafblad, iets in haar thee deed waardoor zij bewusteloos werd. Zij zou opnieuw bij bewustzijn zijn gekomen in het huis van U. M. en daar gedwongen zijn een document te tekenen en met hem te huwen. Zij zou door U. M. dagelijks zijn gefolterd en verkracht en na een maand zwanger geworden zijn van haar zoon S. V., die twee dagen na

zijn geboorte op wens van U. M. zou zijn besneden. In tussentijd zouden haar ouders tevergeefs getracht hebben om haar te redden maar geen gehoor hebben gevonden bij de politie omdat zij geen identiteitsdocumenten van India hadden en U. M. bovendien goede contacten had met de politie. In november 2017 zou zij erin geslaagd zijn met haar zoon te ontsnappen toen U. M. vergeten had de deur te sluiten omdat hij teveel gedronken had. Zij zou rechtstreeks naar het huis gegaan zijn waar zij met haar ouders woonde maar daar vernomen hebben dat ze er vertrokken waren. Zij zou dan telefonisch contact hebben opgenomen met haar moeder, die haar adviseerde om naar de sikhtempel van Mavi Nagar te gaan in New Delhi. Daar zou men al op de hoogte zijn geweest van wat haar overkomen was en haar onderdak hebben gegeven. Personen die betrokken waren bij de tempelgemeenschap zouden voor haar en haar zoon geregeld hebben dat zij op 10 december 2018 naar België konden komen om er haar ouders te vervoegen. Haar ouders zouden eerder naar België gekomen zijn omdat zij in India door U. M. werden bedreigd. Voor het overige haalde verzoekster tijdens haar administratieve procedure aan dat haar gemeenschap in India geen *stayvisa* krijgt noch de Indiase nationaliteit en dat zij ook van UNHCR niets krijgen. Haar moeder zou mensen hebben moeten omkopen bij elke stap die zij zette om verzoekster naar school en de universiteit te kunnen laten gaan.

Verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) bij terugkeer naar haar land van nationaliteit, Afghanistan, te vrezen voor haar leven omdat de sikhgemeenschap er niet veilig is en er veel bomaanslagen plaatsvinden. Zij verwees daarbij naar een recente aanslag op een sikhtempel. Bovendien zouden moslims er sikhvrouwen ontvoeren. Voor haar zoon gaf zij aan ook de algemene situatie en de bomontploffingen te vrezen, alsook dat hij zou worden ontvoerd en ingezet als terrorist.

In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoekster niet voldaan heeft aan haar plicht tot medewerking nu zij geen zicht biedt op haar verblijfplaatsen en -omstandigheden tijdens de laatste jaren voor haar vertrek uit India, daar geen geloof kan worden gehecht aan haar ontvoering door U. M. en aan haar daaropvolgend verblijf in een sikhtempel. De commissaris-generaal overweegt daarbij dat (i) de wijze waarop verzoeksters ontvoering plaatsvond weinig plausibel overkomt, dat (ii) verzoeksters verklaringen erg vaag en weinig overtuigend zijn, dat (iii) verzoeksters familieleden verklaringen aflegden die de door verzoekster voorgestelde problemen ten zeerste ondergraven, dat (iv) verzoeksters verklaringen en die van haar familie over het tijdstip van de ontsnapping van verzoekster uit de handen van U. M. niet overeenkomen, dat (v) het merkwaardig is dat verzoeksters zoon S. V., die door U. M. besneden zou zijn omdat dit verplicht is gelet op zijn religieuze achtergrond als soenniet, een naam heeft die gangbaar is bij sikhs en niet bij moslims, en dat (vi) ook bij verzoeksters voorstelling van haar leven in de sikhtempel de nodige vraagtekens rijzen. Over de kaart van UNHCR, die verzoekster neerlegde om aan te tonen dat zij op 14 juli 2011 als Afghaans vluchteling in India verbleef, merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op dat deze de omstandigheden van haar verblijf in de daaropvolgende jaren niet verheldert. Voorts is de commissaris-generaal in de bestreden beslissing van oordeel dat verzoekster geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over haar reisweg. Op basis van de voorgaande overwegingen is de commissaris-generaal van oordeel dat verzoekster de asieliinstanties niet in staat stelt na te gaan of zij in India een reëel verblijfsalternatief ontwikkelde of, gelet op informatie van UNHCR in het administratief dossier, mogelijk zelfs de Indische nationaliteit verwierf.

In haar verzoekschrift geeft verzoekster aan zich te willen verontschuldigen voor de verkeerde informatie die zij tijdens haar administratieve procedure heeft verschaft. Zij geeft toe niet te zijn ontvoerd door U. M. en evenmin door hem te zijn opgesloten. Zij verklaart dat zij met U. M. vrijwillig een relatie begon nadat zij hem tijdens haar eerste jaar aan de universiteit ontmoette, maar thuis ruzie kreeg omdat hij in tegenstelling tot haar (familie) geen sikh maar een moslim was en een slechte reputatie had. Zij zou daarom van huis zijn weggelopen en ingetrokken zijn bij haar partner, die een imam zou hebben uitgenodigd om een islamitisch huwelijk te bezegelen. Zij zou vervolgens zwanger geworden zijn, waarna haar relatie met U. M. verslechterde. Verzoekster stelt dat zij tot november 2017 bij haar partner woonde en dat zij niet opgesloten leefde maar wel voortdurend het slachtoffer was van intrafamiliaal geweld. Omwille van dit geweld zou zij uiteindelijk samen met haar zoon gevlucht zijn. Zij zou vervolgens niet de hele tijd in een tempel hebben verbleven, zoals zij naar eigen zeggen foutief verklaarde op het CGVS, maar bij verschillende personen en korte tijd in een tempel.

Verzoekster geeft in haar verzoekschrift verder aan dat ze een spectaculair verhaal verzonnen heeft uit vrees om teruggestuurd te worden naar India indien haar problemen niet zwaarwichtig genoeg zouden worden bevonden. Ze zou immers vernomen hebben dat een vrees voor intrafamiliaal geweld niet volstaat om erkend te worden als vluchteling.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is samen met verwerende partij in haar nota met opmerkingen van oordeel dat deze uitleg geen afdoende verschoning biedt voor de bedrieglijke verklaringen die verzoekster heeft afgelegd. Van een kandidaat-vluchteling mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. Gelet op bovenstaande bekenenis blijkt dat verzoekster ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en het CGVS bewust niet de waarheid heeft verteld over haar problemen en verblijfplaatsen in de periode voor haar vertrek uit India, en dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op haar rust. Dat verzoekster haar gedrag thans tracht te vergoelijken door te gewagen van een vrees om naar India te worden teruggestuurd, neemt niet weg dat zij er van bij de aanvang van haar procedure op gewezen werd dat zij steeds de waarheid dient te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat haar verzoek om internationale bescherming wordt afgewezen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 7, vragenlijst, voorafgaand advies). Er kan overigens niet worden ingezien waarom verzoekster het initieel opportuun achtte een verkeerde voorstelling te geven van haar problemen en verblijfsomstandigheden in India uit vrees dat haar intrafamiliale problemen niet zouden volstaan om internationale bescherming te krijgen, nu de beoordeling van haar nood aan internationale bescherming dient te gebeuren ten aanzien van haar land van nationaliteit en zij nog steeds voorhoudt enkel over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Zij had er in die optiek juist alle belang bij om van meet af aan open kaart te spelen over haar persoonlijke situatie in India in de jaren voor haar komst naar België en geen argwaan op te wekken bij de asielinstanties met een verzonnen relaas. Daar zij er klaarblijkelijk niet voor terugdeinst leugenachtige verklaringen af te leggen over haar problemen en verblijfplaatsen in India en ter staving hiervan onbetrouwbare documenten neer te leggen, met name een attest van een sikhtempel dat valselijk stelt dat zij er met haar zoon gedurende een jaar zou hebben verbleven (adm. doss., stuk 5, map met 'Documenten', nr. 12), hoeft het geen betoog dat verzoekster haar geloofwaardigheid niet eenvoudigweg herstelt door thans in haar verzoekschrift een andere versie van de feiten voor te houden. Haar huidige verklaringen kunnen ook om andere redenen niet overtuigen. Waar in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat haar zoon, S. V., een naam draagt die gangbaar is bij sikhs en niet bij moslims, verklaart verzoekster nu dat de naam van haar zoon die op zijn geboorteakte vermeld staat A. M. is, een loutere bewering die zij niet staft door de geboorteakte in kwestie neer te leggen. Tevens beweert verzoekster in haar verzoekschrift dat zij op de geboorteakte van haar zoon zelf niet vermeld staat onder haar geboortenaam maar wel onder haar islamitische naam S. die ze na haar huwelijk zou hebben aangenomen. Wederom betreft het hier een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet strookt met de vaststelling dat zij bij de DVZ verklaarde geen andere namen te hebben gevoerd behalve de naam waaronder zij geregistreerd staat bij de asielinstanties (adm. doss., stuk 7, verklaring DVZ, nr. 1-3). De Raad ziet niet in waarom verzoekster over dit aspect van haar verklaringen initieel meende te moeten liegen daar het niet onverenigbaar is met haar verzonden verklaringen over haar ontvoering en gedwongen huwelijk.

Daargelaten de vraag of er nog enig geloof kan worden gehecht aan het feitenrelaas zoals verzoekster het thans in haar verzoekschrift uiteenzet, stelt de Raad vast dat verzoekster op heden nog steeds geen volledig en duidelijk zicht biedt op haar verblijfsomstandigheden in India gedurende de laatste jaren voor haar komst naar België.

Verzoekster verwijst naar haar ouders, die niet over de Indiase nationaliteit zouden beschikken, en betoogt dat zij minstens tot aan haar meerderjarigheid het statuut van haar ouders zou hebben gevolgd. Op basis van die redenering meent verzoekster dat mag worden aangenomen dat zij in de periode tussen 14 juli 2011, toen haar vluchtelingenkaart werd verlengd, en 26 maart 2014, toen zij meerderjarig zou zijn geworden, evenmin de Indiase nationaliteit heeft verkregen en dat de discussie bijgevolg enkel gaat over de periode vanaf haar meerderjarigheid op 26 maart 2014 en haar aankomst in België eind 2018. De Raad wijst erop dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters ouders, die zich in het administratief dossier bevinden, blijkt dat zij doorheen hun procedure geen eerlijke verklaringen hebben afgelegd over hun verblijfssituatie na hun vertrek uit Afghanistan, daar zij beiden bij de DVZ nog voorhielden in Rusland te hebben gewoond om dit vervolgens op het CGVS te ontkennen (adm. doss., stuk 6, map met 'Landeninformatie', nr. 8, notities van het persoonlijk onderhoud van

verzoeksters moeder, p. 4, en nr. 9, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters vader, p. 8). Bovendien hebben zij en verzoeksters broer B. zich net als verzoekster tijdens haar administratieve procedure beroepen op een verzonnen verhaal wat betreft de feiten die de aanleiding vormden voor hun vertrek uit India. Zij hielden namelijk voor dat ze afgeperst en bedreigd werden door verzoeksters vermeende ontvoerder (adm. doss., stuk 6, map met 'Landeninformatie', nr. 8, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters moeder, p. 6, nr. 9, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters vader, p. 12, en nr. 10, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters broer B., p. 7). Gelet op deze vaststellingen kan in de huidige stand van zaken niet zonder meer worden aangenomen dat verzoeksters familieleden waarachtige verklaringen hebben afgelegd over andere aspecten van hun relaas, zoals hun nationaliteit en verblijfsomstandigheden in India in de jaren voor hun komst naar België en kunnen hieruit dus geen conclusies worden getrokken voor de persoonlijke situatie van verzoekster.

Waar *in casu* op basis van de vluchtelingenkaart op haar naam niet wordt betwist dat verzoekster minstens tot aan de uitgifte van deze kaart op 14 juli 2011 als Afghaans vluchteling onder het mandaat van UNHCR in India woonde, dient te worden vastgesteld dat verzoekster nalaat documenten neer te leggen die kunnen staven dat zij tot aan haar beweerde vertrek eind 2018 in die hoedanigheid in India verbleef. Niettegenstaande tijdens haar persoonlijk onderhoud hiernaar uitdrukkelijk werd gevraagd (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23), brengt verzoekster geen documenten bij die kunnen aantonen dat zij ook na de uitgifte van de voorgelegde vluchtelingenkaart met geldigheid tot maart 2016 als Afghaans vluchteling in India verbleef. Er dient in dit verband te worden opgemerkt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud voorhield na het vertrek van haar ouders nooit stappen te hebben ondernomen om documenten te bekomen om legaal in India te verblijven omwille van de situatie waarin zij zich zou hebben bevonden als gevolg van haar ontvoering door U. M. (*ibid.*, p. 19), die zij evenwel verzonnen heeft. Aldus blijft verzoekster in gebreke een afdoende verklaring te bieden voor haar bewering dat zij geen stappen ondernomen heeft om haar verblijf in India te voorzien van een andere en stevigere wettelijke basis dan de vluchtelingenstatus die haar door UNHCR zou zijn verleend.

Verzoekster wijst erop dat de commissaris-generaal de gezinsband met haar ouders en broer niet in twijfel trekt en dat zij en haar gezin heel wat bewijsstukken voorlegden. Met betrekking tot deze documenten wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd als volgt:

“De taskara’s van uw ouders (kopie), het Afghaans militair boekje van uw vader (kopie), enkele bladzijden uit het Afghaans paspoort van uw vader (kopie), het duplicaat van een registratiecertificaat van uw moeder (kopie), het registration report & residential permit van uw vader (origineel) ondersteunen dat uw gezinsleden de Afghaanse nationaliteit hadden en als Afghaans vluchteling in India woonden. Het geboortecertificaat van uw broer B. (...) (origineel) en het onderwijsdocument dat betrekking heeft op hem (origineel) ondersteunt uw verklaringen over zijn verblijf in India. De UNCHR kaarten van u, uw moeder en uw broer B. (...) die geldig zijn tot 2 maart 2016 (origineel) ondersteunen dat jullie drie de Afghaanse nationaliteit hadden en als Afghaans vluchteling in India woonden. Voorgaande documenten kunnen evenwel niet bevestigen dat u momenteel nog steeds enkel over de Afghaanse nationaliteit beschikt, gezien geen van deze documenten betrekking heeft op de periode na maart 2016. Het Russisch krantenartikel over de winkel van uw vader d.d. 2008 heeft geen betrekking op uw identiteit of nationaliteit. Ook de door u overgemaakte link van uw facebookaccount kan geen nieuw licht werpen op de vaststelling dat u onvoldoende zicht biedt op uw huidige nationaliteit.”

Verzoekster betwist deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, niet en doet er dan ook geen afbreuk aan.

Het gegeven dat haar zoon geboren zou zijn uit een gemengd huwelijk met een man die zelf niet tot de sikhgemeenschap behoort, ter staving waarvan verzoekster een medisch attest bijbrengt dat bevestigt dat haar zoon besneden is (stukkenbundel verzoekster, stuk 2), kan op zich geen licht werpen op verzoeksters verblijfsituatie daar zij geen gegevens bijbrengt over deze man en diens nationaliteit en dus niet kan worden nagegaan of verzoekster eventueel op basis van haar familieband met de vader van haar kind een duurzaam verblijfsrecht in India, dan wel de Indische nationaliteit verworven heeft.

Het document waaruit moet blijken dat verzoekster ondertussen UNHCR contacteerde met de vraag om te bevestigen of ze de Indiase nationaliteit al dan niet bezit (stukkenbundel verzoekster, stuk 3), is niet dienstig nu dit een loutere aanvraag betreft en zij het eventuele antwoord op deze vraag niet neerlegt.

De omstandigheid dat verwerende partij in het geval van verzoeksters broer H. S. zelf contact heeft opgenomen met UNHCR om informatie op te vragen over diens nationaliteit, neemt niet weg dat het in de eerste plaats aan verzoekster toekomt om alle relevante feiten en elementen nodig ter beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming aan te brengen. Verzoekster kan verder niet worden gevolgd waar zij stelt dat UNHCR in het geval van haar broer op 16 februari 2016 bevestigde dat hij niet de Indiase nationaliteit heeft. In het betrokken document wordt enkel gesteld dat de zaak van H. S. niet gekend is bij UNHCR (stukkenbundel verzoekster, stuk 4). Bovendien heeft dit stuk geen betrekking op de persoon van verzoekster.

De schooldocumenten die verzoekster nog bij haar verzoekschrift voegt (stukkenbundel verzoekster, stuk 5) hebben betrekking op de periodes 2001-2009 en 2014-2015 en kunnen staven dat verzoekster in die periodes school liep, doch bevatten geen gegevens over haar verblijfsstatus en nationaliteit(en).

Verder blijft verzoekster vasthouden aan de verklaringen die zij tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft afgelegd over haar reisweg. Over deze verklaringen oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden dat deze niet kunnen overtuigen omwille van volgende redenen:

“Zo is het opmerkelijk dat u amper informatie kan aanreiken over het paspoort waarmee u reisde. Uitgenodigd om enige informatie aan te reiken over de documenten waarmee u naar België reisde, zegt u slechts dat u het niet weet en dat het paspoorten waren (CGVS, p. 21). Welke kleur het paspoort had is u niet bekend; u stelt dat ze misschien zwart of blauw waren (CGVS, p. 21). U geeft aan niet te weten welke naam er stond op het paspoort dat u gebruikte (CGVS, p. 21). Gelet op uw verklaringen dat u vermoedde dat het geen echt paspoort was (CGVS, p. 21), kan nochtans aangenomen worden dat indien u met een vals paspoort reist u er zich juist op toelegt de details van deze stukken op te nemen zodat niet de eerste vraag van een grensbeambte de valsheid van uw stukken aan het licht brengt. In dat opzicht is het ook merkwaardig dat u stelt niet op de hoogte te zijn of er visa in uw paspoort stonden en evenmin over de geldigheidsduur van die eventuele visa. Dat u niet meer weet of u vingerafdrukken moest geven om dit paspoort te regelen (CGVS, p. 21), roept ook vraagtekens op. Dat u niet op de hoogte bent van de voorgaande zaken omdat de persoon met wie u reisde uw paspoort niet aan u gaf maar het in zijn hand hield is weinig aannemelijk (CGVS, p. 21). Erop gewezen dat bij de paspoortcontrole en bij het binnengaan van het vliegtuig elkeen zijn eigen paspoort dient vast te houden, meent u dat u uw baby vasthield en dat de persoon in kwestie de paspoorten vasthield (CGVS, p. 21). Dit is weinig overtuigend. Dat u geen aannemelijke verklaringen aflegt over het paspoort dat u gebruikte om vanuit India richting België te reizen, sterkt de vaststelling dat u uw actuele identiteitsgegevens en in het bijzonder uw actuele nationaliteit voor het CGVS verborgen wilt houden.”

Door in haar verzoekschrift zonder meer aan te halen dat zij over haar reisweg wel open kaart speelde en te herhalen dat, doordat zij een kind op haar arm droeg, er geen probleem van werd gemaakt dat haar reisgezel de paspoorten van het “gezin” in zijn handen hield en toonde aan de douanebeambten, brengt verzoekster geen elementen of argumenten aan die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier en door de Raad worden overgenomen.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden besloten dat verzoekster in gebreke blijft zicht te bieden op haar verblijfsituatie in India in de jaren voor haar komst naar België, wat nochtans wezenlijk is voor een correcte beoordeling van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming. Zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier vormen elementen als de duur en de omstandigheden van haar verblijf in India alsook haar eventuele echtelijke staat voorwaarden voor het bekomen van de Indiase nationaliteit (adm. doss., stuk 6, map met ‘Landeninformatie’, nrs. 4-6). Aangezien verzoekster de asielinstanties en de Raad niet in staat stelt om na te gaan of zij mogelijks de Indiase nationaliteit verwierf, maakt zij een beoordeling van haar eventuele nood aan internationale bescherming zelf onmogelijk. Een verzoeker om internationale bescherming is immers niet verstoken van nationale bescherming, en komt bijgevolg niet in aanmerking voor internationale bescherming, indien hij nalaat, zonder geldige reden ingegeven door een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit in te roepen.

Door nog te wijzen op haar kwetsbaar profiel van “*alleenstaande vrouw met een jong kind die lange tijd als Afghaans vluchteling in India woonde en die op 22-jarige leeftijd als jongvolwassene in België aankwam*”, toont verzoekster niet aan dat zij niet in staat zou mogen worden geacht om volledige en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over haar verblijfsomstandigheden en -plaatsen in de jaren voor haar komst naar België en over haar reisweg en deze te ondersteunen met bewijskrachtige documenten. In zoverre uit een attest van Solentra (adm. doss., stuk 5, map met ‘Documenten’, nr. 11)

en uit haar verklaringen (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14) blijkt dat verzoekster ten tijde van haar persoonlijk onderhoud met bepaalde psychische problemen kampte, dient samen met de commissaris-generaal in de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat deze mentale problematiek ertoe geleid heeft dat verzoekster niet in staat zou zijn (geweest) om haar vluchtmotieven uiteen te zetten. Waar verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud beweert dat zij aan geheugenverlies lijdt (*ibid.*, p. 14), wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat zij hiervan geen begin van bewijs neerlegt en dit dan ook niet aantoonbaar is. Deze vaststellingen worden door verzoekster niet betwist, laat staan weerlegd of ontkracht, en blijven bijgevolg onverminderd overeind.

Het argument dat verzoeksters ouders en broer in België allen erkend werden als vluchteling is *in casu* niet dienstig, nu elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld en daarbij rekening dient te worden gehouden met de persoon van de verzoeker en de door hem afgelegde verklaringen en voorgelegde documenten.

In de mate dat verzoekster nog aanvoert dat een mogelijke schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, dient te worden onderzocht en verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in dit verband, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in en wordt aan het einde van de bestreden beslissing de aandacht van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie gevestigd op het feit dat verzoekster niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Te dezen maakt verzoekster omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van haar verklaringen over haar identiteit en levensomstandigheden in India zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Punjabi en het Hindi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.5. Waar verzoekster in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN